

НС уведомителен бюлетин

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1148

16.03.2025 (136)

Образованието на един зъл гений

от Герхард Лаук

Част 14

Шеста глава

Падането на желязната завеса

Невъзможното ще бъде направено веднага.

Чудесата отнемат малко повече време.

Представен ми е слоган за чума

Еуфория и разочарование

Еуфорията в Източна Европа от рухването на комунизма скоро отшумя.

Вместо свобода хората получиха корупция.

Вместо да бъдат бедни хора в стабилна икономика, те бяха бедни хора в нестабилна икономика.

Вместо овехтели, но поне достъпни апартаменти, те имаха овехтели, но недостъпни апартаменти.

Вместо на комунистическа пропаганда (на която така или иначе никой не вярваше), децата им бяха подложени на порнография и наркотици.

Западната "демокрация" и "капитализмът" се провалиха толкова неуспешно, че неокомунистическите партии се възродиха в много области!

Вместо да бъдат подлагани само на затвор от политическата полиция, дисидентите вече са подлагани и на побоища, а понякога дори и на *убийства* от ръцете на обикновени престъпници!

Спомням си един конкретен случай. Един дисидент, Райнер Зонтаг, беше хладнокръвно убит пред очите на цяла група свидетели. За това предумишлено поръчково убийство убийците му получиха по-кратка присъда, отколкото много дисиденти са получавали за антиправителствена литература! Това се случва СЛЕД падането на комунизма!

И тези правителства се осмеляват да *ни* наричат "терористи"!

Новото лице на тиранията

Падането на Желязната завеса постави началото на нова ера.

Старите проблеми бяха заменени с *нови*.

На изток служителят на комунистическата партия просто сменяше една партийна книжка с друга. Същият чиновник със същия манталитет като преди остава на власт. Западът обаче вече не гледаше на него като на враг, с когото трябва да се бори. Точно обратното, западните правителства го ухажваха.

На Запад правителствата станаха по-любопитни. Предишните "безопасни страни" станаха "враждебни страни". Консолидацията на Европа в рамките на Европейския съюз само влоши нещата. Тя доведе до *по-малко* свобода, а не до *повече*.

Чуждите правителства в крайна сметка разбраха, че могат да получат по-голямо съдействие от американските власти, ако заявят, че сме *разследвани* по подозрение за участие в нещо *криминално*. "Тероризмът" стана популярен избор още *преди* 11 септември.

Тази зловеща промяна се отразява на три етапа.

Първи етап

Чуждестранно правителство се обръща към властите на САЩ с молба да спрат помощта ни за дисидентско движение. Американските служители учтиво отказват, като се позовават на Първата поправка.

Втори етап

Представителите на САЩ започват да добавят: *Ако обаче има нещо друго в*

допълнение към това, тогава може би ще можем да помогнем.

Трети етап

Американски и чуждестранни държавни служители си сътрудничат, за да нарушават Конституцията на САЩ и суверенитета на САЩ!

Наплив и репресии в Германия

Не е изненадващо, че движението намира много плодородна почва на изток. То процъфтява както никога досега след 1945 г.

"Демократичният" режим реагира със забрана на десет законни дотогава организации. Това доведе до връщане към нелегалната дейност. Мислете за легалния и нелегалния клон на движението като за два различни клона на една и съща армия. Очевидно е, че те работят заедно в много тясно сътрудничество. Освен това, ако единият от тях е особено силно притиснат, другият удвоява усилията си, за да облекчи натиска.

Естествено, ситуацията се е променила коренно от 70-те години на миналия век. Моята роля също беше различна.

Базата ни в САЩ се разширява

Растежът на базата ни в САЩ (известна още като *Auslandszentrale*) се ускори през първата половина на 90-те години. Няколко работни станции бръмчаха по цял ден. Сградата вече беше преоборудвана, за да може да работи с повече оборудване. Въпреки това скоро имаме повече включено оборудване, отколкото можеше да поеме. За щастие това не беше проблем, защото не се налагаше да използваме *всичко* едновременно.

Често аз лично обслужвах половин дузина компютри, докато останалите служители работеха на собствените си работни станции. Прескачах напред-назад, за да поддържам едновременно няколко производствени линии.

През следващото половин десетилетие постигнахме огромен напредък.

Два официални езика

В продължение на десетилетия немският беше официалният ни език за

вътрешни документи. Но с разрастването на дейността ни както в страната, така и в чужбина, набирахме все повече колеги, които не говореха този език. Затова направихме английския наш официален втори език. Отсега нататък вътрешните документи бяха двуезични: немски и английски.

По време на посещението на нашия съюзник DNSB в Дания директорът Йони посочи двата стенни часовника в кабинета си. Единият показваше местното време. Другият показваше "времето на ОН", а именно централното време на САЩ.

Нашата издателска империя

Издателската ни дейност включваше таблоидни вестници, бюлетини, книги и др. Всяка от тях на няколко езика.

Публикацията на една организация с нестопанска цел е лицето, което тя представя пред света. Колкото по-впечатляваща е публикацията, толкова по-успешно е набирането на средства. Това ни доведе до издаването на таблоиди.

Повечето хора свързват *таблоидния формат с всекидневниците*. Впечатляващо, но скъпо! - *Но те грешат!*

Освен това, ако много от копията се изпращат в чужбина, големият формат - но все още *лек (!)* - на вестникарска хартия е идеален за таблоид.

В крайна сметка предложихме на нашите съюзници възможността да изпратим публикацията им до абонатите вместо тях. Това им спести много време и усилия. Освен това беше сравнително евтино, когато се вземат предвид всички фактори.

В продължение на две десетилетия издавахме таблоиди.

В началото на 90-те години на миналия век, докато бях в чужбина, се срещнах с директора на една съюзна организация, Ларс, в Швеция. Той очевидно беше много впечатлен от публикациите, които издавахме в продължение на много години. Естествено, бях поласкан. И исках да разширя дейността ни! Затова обясних нашата методология.

Изненадан, той попита: *Какво, използваш Атари? Мисля, че един от нашите доброволци има такова! Мислиш ли, че можеш да ни помогнеш да създадем собствен таблоид?* На практика му течаха слюнки от устата. Отговорих, че определено си струва да се провери. Той веднага му се обади и ние се втурнахме право натам.

Шведският вестник стана третият ни таблоид. Скоро унгарският стана четвъртият,

Накратко:

В рамките на две години нашата малка "издателска империя" се разрасна от ДВА до ДЕСЕТ таблоида!

Дори професионалистите силно надценяваха ресурсите ни.

Трябваше да се решат технически проблеми, да се преодолеят финансови ограничения, да се убият дракони... За да се стигне до този момент, бяха необходими много време, усилия и усилия. (Добре де, не дракони. Мисля, че малко се увлякох!)

Имайте предвид това:

Работихме с доброволци... в различни държави... които говореха различни езици... с различни компютърни умения (обикновено много ограничени, ако не и напълно липсващи)... някои от тях дори нямаха компютър в началото или пари, за да си го купят!

Въпреки това най-големите ми постижения са в метрото. Доброволци с много ограничени ресурси и без професионална подготовка успешно се противопоставяха на всеки опит на режима да ги смаже. Тук неуспехът не означаваше само пропуснати ползи. Той означаваше и загубена свобода. Повечето от дисидентските лидери, които познавах, прекараха от пет до десет години в затвора като политически затворници.

След това постижение един колега ми подари малка дървена чума. Под рисунка на мъж, седящ на бюро, бяха написани думите:

Невъзможното ще бъде направено веднага.

Чудесата отнемат малко повече време.

Кои са основните фактори за този успех?

Първо, упоритост, воля и решителност. (С други думи, ние бяхме свинска глава!)

Второ, оптимално използване на ограничените ресурси - както човешки, така и технически.

Трето, простота и стандартизация на методологията.

Бяхме направили впечатляващ пробив. Бяхме в процес на разширяване на плацдарма си. За съжаление, напредъкът на технологията, съчетан с други фактори, доведе до прекратяване на дейността ни по издаване на таблоиди.

Тази операция може бързо да бъде възстановена, ако и когато се наложи!

Отново в Европа

През 90-те години на миналия век направих и няколко пътувания до Европа. Ето описанията на две от тях.

Станах филмова звезда в Източния блок

Това е периодът, в който комунизмът в Източния блок започва да се разпада. Комунистите все още управляват в "Източна Германия", но контролът им явно се изплъзва.

Това наистина е *Централна* Германия. Четиринадесет милиона германци са насилствено изгонени от Източна Германия. Три милиона загиват по време на този процес. Понастоящем по-голямата част от Източна Германия е окупирана от Полша. Временно.

Трима водещи дисиденти провеждат стратегическа среща в "сигурна" страна в Западна Европа. Аз бях един от тях. Другите двама бяха Тиес Кристоферсен и Михаел Кюнел.

Предложението ми ги изненада:

Вижте, вече съм заснел интервюто си с телевизионния документален екип. Какво ще стане, ако продължа интервюто вътре в източния блок? Колко голям е рискът?

В този документален филм аз участвам на видно място. По-късно той беше излъчен в няколко държави. Нашите поддръжници и активисти бяха силно впечатлени.

Те се замислиха и се съгласиха: *Да, в момента нещата там са много хаотични. Мисля, че можем да се справим!*

Естествено, идеята се хареса и на екипа на документалния филм!

Снимаха ме да се разхождам рамо до рамо с други водещи дисиденти на очевидни за Източния блок места като летището в Източен Берлин. Разбира се, не знаех как ще монтират материала. Когато по-късно видях готовия документален филм, музикалният фон ме разсмя добре.

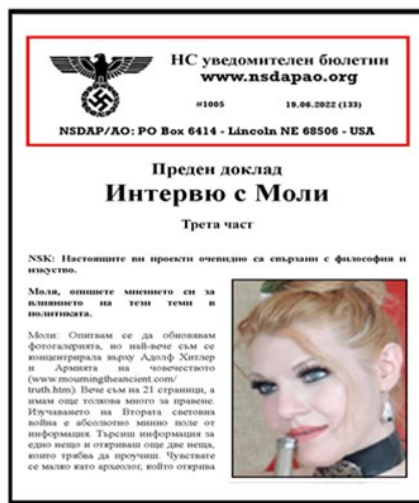
Бяха зададени допълнителни въпроси за интервюто. Един от тях се отнасяше до доклада за проникването в парламента на Европейския съюз. Това очевидно беше много деликатен въпрос. И за двете страни!

С Михаел Кюнел си говорихме цяла нощ. Винаги сме координирали тясно дейностите си съответно в "легалната част" и "нелегалната част". Разговорът ни беше едно от най-запомнящите се събития в живота ми.

Бяхме се скрили в апартамента със студена вода на Инго Хаселбах. По-късно той стана известен "дезертьор". Неговите лъжи бяха използвани в подкрепа на фалшивото обвинение в "тероризъм" срещу мен. Наред с други

неща, той твърдеше, че съм му изпратил писмо (!), в което се нарежда терористична дейност. Въпреки че неговият "пиар агент" твърдеше, че ще свидетелства срещу мен, той *не беше* призован като свидетел. Последното, което чух, беше, че живее в Съединените щати по програмата за защита на свидетелите.

Във всеки случай всичко вървеше идеално по план. Нямаше жертви. Дългосрочната полза беше доста значителна.

NSDAP/АО е най-големият в света
Доставчик на националсоциалистическа пропаганда!
Печатни и онлайн периодични издания на много езици
Стотици книги на много езици
Стотици уеб-сайтове на много езици

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/АО
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!